

Nasze gimnazjum w każdym roku szkolnym może pochwalić się wieloma osiągnięciami. Liczne laury ma w swoim dorobku chór szkolny, wielu uczniów zdobyło puchary w różnych dyscyplinach sportowych i zajmujemy wysokie miejsca w konkursach plastycznych.

Lecz są wśród nas zainteresowani jeszcze jedną dziedziną. Uczniowie naszego gimnazjum rozwijają swoje uzdolnienia na zajęciach teatralnych.

W bieżącym roku szkolnym grupa uczniów z tych zajęć oraz dwoje absolwentów bierze udział w projekcie "PODAJ DALEJ" realizowanym w Warszawie od kilku lat.

W tym roku w projekcie udział bierze około 50 uczestników z 6 grup młodzieżowych. Każda z nich prowadzona jest przez instruktorów i animatorów różnych warszawskich organizacji i instytucji kulturalnych, a są to: Stowarzyszenie Sztuka Nowa (prowadzące w tym roku 2 grupy), Stowarzyszenie Praktyków Kultury, Stowarzyszenie Pedagogów Teatru i Scena Otwarta Teatru Lalka.

Możemy z dumą przyznać, że jesteśmy jedynym gimnazjum biorącym udział w tym wydarzeniu.

Projekt ten składa się z trzech etapów. Pierwszy z nich to zajęcia, podczas których grupy pracują osobno. Uczestnicy w trakcie tych zajęć przygotowują się do poprowadzenia wybranych ćwiczeń w trakcie warsztatów wymiany technik. Na tym etapie pracują też nad pokazem pracy na wybrany w danym roku temat przewodni (w tym roku jest to "Superbohater").

W drugim etapie spotkania grup odbywają się w formie pokazów (mini spektakli). Po każdym pokazie ma miejsce rozmowa z młodymi artystami, podczas której uczestnicy z pozostałych grup mogą zadać pytania na temat przebiegu dotychczasowej pracy.

Wreszcie w trzecim etapie grupy biorące udział w projekcie spotykają się w sali prób, gdzie wymieniają się poznanymi w pierwszym etapie technikami teatralnymi. Główną zasadą pracy na tym etapie jest „każdy uczy każdego”, czyli zasada wymiany technik, dzięki której młodzież reprezentująca różne środowiska ma okazję zintegrować się i współdziałać w sposób kreatywny.

Na zakończenie działań odbywają się pokazy finałowe. W tym roku w Centrum Promocji Kultury Praga-Południe, w Teatrze Lalka oraz w Teatrze Stara Prochownia w dniach 22, 23 i 25 listopada o godzinie 19:00. Więcej informacji można znaleźć na stronie wydarzenia: podajdalej.waw.pl.

To będzie niesamowite przeżycie dla młodzieży z naszego gimnazjum. Możemy ich wspierać i być dumni, że są częścią naszej szkoły.

Autor: Regina Franczak, kl.3b

4 EDYCJA
INNOWACYJNEGO
PROJEKTU EDUKACJI
KULTURALNEJ

**POKAZY
FINALOWE**

BOHATER

**WSTĘP
WOLNY**

22 .11.15 \ 19 :00

NIEDZIELA

Centrum Promocji Kultury Praga Południe
ul. Podskarbińska 2

23 .11.15 \ 19 :00

PONIEDZIAŁEK

Teatr Lalka
Pałac Kultury i Nauki

25 .11.15 \ 19 :00

ŚRODA

Stara Prochownia SCEK
ul. Boleść 2
pokaz w ramach Festiwalu SZTUKA DZIAŁA

PODAJDALEJ.WAW.PL

Logo of the organizing institution.

ORGANIZATOR

PARTNERZY

SPONSOR

PATRONI MEDIALNI

Marcin Marczuk - Space Monkeys

Szkolny zespół teatralny "Studio Przebieralnia"

Jak nasza mama została królową

Hotel

fot. Tomasz Deskiewicz

Kim jesteśmy? Co robimy? Jak to robimy?

Szkolne koło teatralne działa w zmiennym składzie od początku 2011 roku.

Niektórzy uczniowie współpracowali z kołem tylko przez rok, inni zaś przez cały czas swojej edukacji w gimnazjum. Aktualnie 2 osoby, które są już absolwentami, nadal grają ze "Studiem Przebieralnia", więc jest to już czwarty rok naszej współpracy. Staramy się przygotowywać spektakle według naszych pomysłów, a nie korzystać z gotowych scenariuszy.

Podczas spotkań opracowujemy szkice poszczególnych scen, czyli tworzymy plan sytuacji, w których mają się znaleźć tworzone przez nas postacie. Dokonujemy ustaleń dotyczących kostiumów, scenografii, czy podkładów muzycznych, odbywamy próby.

Każdy członek zespołu może zaproponować własne kwestie, czy pomysły na przebieg sztuki. To właśnie na tych wspólnych pomysłach i ustaleniach bazujemy. Czasem już w trakcie prób, wciąż nie wiemy, jak opowiadana przez nas historia się zakończy. Pomysł na rozwiązanie akcji pojawia się z czasem, ale zawsze zależy nam na tym, aby spektakl niósł ze sobą jakieś przesłanie.

Gdzie występowaaliśmy?

Działalność koła rozpoczęła się od przygotowania spektaklu "Jak nasza mama została królową", który wystawiliśmy podczas uroczystości z okazji Dnia Matki w maju 2011 roku.

W roku szkolnym 2011/12 przygotowaliśmy z zespołem spektakl "Hotel" oraz skecze "Czerwony kapturek" i "Napad kontrolowany". Występowaaliśmy:

- w konkursie teatralnym w ramach Festiwalu „Rozwiń talent” w Centrum Promocji Kultury Dzielnicy Praga Południe i zdobyliśmy II oraz III miejsce w IV kategorii wiekowej,
- w Grochowskich Spotkaniach Teatralnych „na rogatkach” - zespół uzyskał wyróżnienie,
- w kwalifikacjach do konkursu Warszawskiego Festiwalu Teatralnego Młodych w Starej Prochowni, ale bez sukcesu.

W kolejnym roku szkolnym 2012/13 ze scenariuszem spektaklu "Dzieciaki" wzięliśmy udział w konkursie teatralnym "Asteriada" i w konkursie teatralnym Festiwalu „Rozwiń talent”. Zaprezentowaliśmy się ponadto w przedszkolach gminy Praga Południe („Słoneczne Przedszkole” - konkurs „Młodzież - Dzieciom” oraz „Przedszkole Misia Czarodzieja”) oraz podczas Święta Saskiej Kępy.

W roku szkolnym 2013/14 zespół podzielił się na dwie grupy, aby przygotować spektakle jako projekty edukacyjne: spektakl teatralny "Serenada" na podstawie utworu Sławomira Mrożka i spektakl muzyczny "Zakochani są wśród nas".

Ponieważ jeden z aktorów przejawiał szczególny talent pantomimiczny, również on reprezentował szkołę podczas różnych konkursów.

W "Przeglądzie Teatralnym - 220 lat z Humorem Aleksandra Fredry" oraz w Festiwalu "Rozwiń talent" pantomima "Paweł i Gawel" uzyskała wyróżnienia. Inna etiuda pantomimiczna - "W restauracji" uzyskała III nagrodę w konkursie teatralnym Festiwalu "Asteriada" oraz wyróżnienie w "XI Festiwalu Małych Form Teatralnych Gimnazjów Mazowieckich".

W Festiwalu "Rozwiń talent" wzięła udział także grupa ze spektaklem "Serenada".

I chociaż tu nie doczekała się laurów, jednak zdobyła wyróżnienie w "XI Festiwalu Małych Form Teatralnych Gimnazjów Mazowieckich".

Naszą pantomimę można było oglądać podczas kolejnej edycji Święta Saskiej Kępy, a podczas szkolnego Festiwalu Talentów także obie nasze grupy teatralne w spektaklach: "Serenada" i "Zakochani są wśród nas".

Największe sukcesy przyniósł rok szkolny 2014/15. Zespół teatralny "Studio Przebieralnia" uzyskał I miejsce w kategorii: miniatura dramatyczna za spektakl "Lemingowo" w "XII Festiwalu Małych Form Teatralnych Gimnazjów Mazowieckich" oraz I miejsce w IV kategorii wiekowej w konkursie teatralnym Festiwalu "Rozwiń talent", a także wystąpił w Warszawskim Festiwalu Teatralnym Młodych w Starej Prochowni.

Serenada

Opiekunka zespołu "Studio Przebieralnia" otrzymała za reżyserię spektaklu "Lemingowo" indywidualne wyróżnienie w "XII Festiwalu Małych Form Teatralnych Gimnazjów Mazowieckich", a jeden z członków zespołu otrzymał angaż w spektaklu "Iwona, księżniczka z Burbona" w Teatrze Powszechnym. Ponadto przygotowaliśmy skecze kabaretowe na finały akcji „Szkoła bez Przemocy”, jak również każdego roku występowaliśmy w częściach artystycznych uroczystości zakończenia roku szkolnego dla klas I i II oraz w roku szkolnym 2011/12 także na uroczystości pożegnania ze szkołą uczniów klas III.

Dlaczego tak się nazywamy?

Studio to pracownia artystyczna. Nieduże pomieszczenie, w którym powstaje kształt jakiejś artystycznej wypowiedzi. My pracujemy w sali klasowej, nie na dużej scenie i to właśnie nasza mała pracownia.

Lemingowo

fot. Tomasz Deskiewicz

Zakochani są wśród nas

A przebieranie towarzyszy nam co krok w zwykłym życiu. W różnych rolach społecznych pokazujemy różne twarze i różne kostiumy. Nieco innym językiem będziemy rozmawiać ze starszą osobą, a inaczej zwrócimy się do kolegi. Nasz strój także będzie różny w zależności od sytuacji. Aktorstwo to taka przebieralnia, gdzie trzeba zakładać różne maski do różnych ról, które się odgrywa.

Czy ktoś nas wspiera?

Często rodzice naszych młodych aktorów wspomagają działalność koła poprzez przygotowywanie kostiumów, elementów scenografii lub wypożyczanie różnych przedmiotów jako rekwizytów. Wielokrotnie rodzice udzielają pomocy w transportowaniu scenografii do ośrodków kultury lub szkół organizujących konkursy teatralne i w opiece nad uczestnikami oraz archiwizują takie wydarzenia fotografując je lub filmując.

Czym zajmujemy się aktualnie?

Działamy w dwóch składach. Jedna grupa pracuje nad spektaklem, który chcielibyśmy, jak co roku, zgłaszać do młodzieżowych konkursów teatralnych.

Druga grupa bierze udział w zewnętrznym projekcie wymiany technik "Podaj dalej", o którym więcej w artykule na stronie pierwszej, a który traktujemy jak prawdziwą przygodę.

Zachęcamy do oglądania efektów naszej pracy, bo bywają naprawdę ciekawe.

W najbliższym czasie będzie okazja, aby zobaczyć nas jako członków większej obsady podczas finałów wspomnianego projektu.

Terminy na plakacie na stronie drugiej tego wydania gazetki.

Gorąco zapraszamy!

Opracowała: Beata Biłyk-Woźniak

fot. Valentyna Cherednichenko, kl.1a

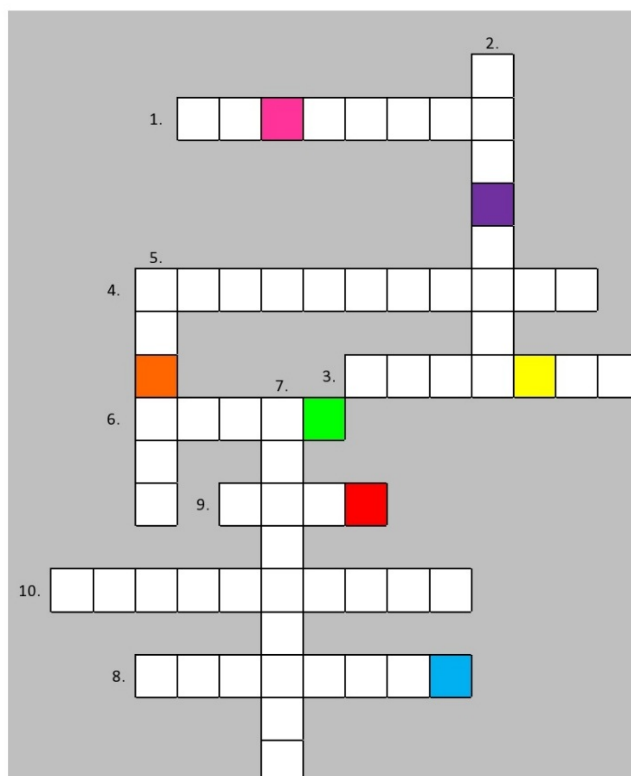

fot. Valentyna Cherednichenko, kl.1a

fot. Beata Biłyk-Woźniak

Teatry w Warszawie

1. Najstarszy teatr w Polsce
2. Wystawia sztuki w 2 językach
3. Prywatny, prowadzony przez Annę Gronostaj i Stanisława Mączyńskiego
4. Zlokalizowany jest przy ul. Mokotowskiej 13
5. Jest siedzibą Opery Narodowej
6. Teatr dziecięcy w Pałacu Kultury i Nauki
7. Prywatny teatr dramatyczny założony i prowadzony przez E. Kamińskiego
8. Collegium ... , warszawski teatr działający przy Akademii Teatralnej
9. Prowadzony jest przez T. Karolaka
10. Zlokalizowany na Pradze - Północ, przy ul. Jana Zamoyskiego 20

Olga Zdziebłowska, kl.3b

Zwierzęta w teatrze

Jest bardzo wielu aktorów występujących w teatrach i cyrkach. Niektórzy z nich mają swoich zwierzęcych pomocników. Przekonajcie się sami!

Zwierzęta występują w teatrach od bardzo dawna, choć niewielu ludzi o tym wie. Wystarczy wspomnieć o cyrkach, które przecież także są pewną formą przedstawienia. Lwy, słonie czy tygrysy grały tam główne role. Słoń z resztą miał swoje wyjątkowe pięć minut: w 1942 roku Igor Strawiński na zamówienie amerykańskiego Ringling Brothers and Barnum & Bailey Circus skomponował krótki utwór „Circus Polka: dla młodego słonia”. Produkcja na 50 słoni i 50 tancerek okazała się wielkim przebojem i łącznie pokazano ją ponad 400 razy.

Najbardziej popularnym zwierzęcym aktorem w Polsce jest pies. Na przykład w „Kotlinie” w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu (reż. Agnieszka Olsten, 2013) pojawiły się aż cztery takie czworonogi o imionach Avis, Gypsy, Pajero i Aslan.

Kolejnymi psimi aktorami są czterolatki: Wena, Kolo, Santos oraz trzynastoletni Omar. Psiaki są pupilami znanego behawiorysty i tresera - Krzysztofa Tatara. Zwierzęta występują z zaangażowaniem w trzech wrocławskich teatrach: *Teatrze Współczesnym*, *Teatrze Lalek*, a także w *Capitolu*.

Stało się tak dzięki częstym wizytom na pokazach. Ktoś z teatru potrzebował akurat psiego aktora i tak otworzył zwierzęcom drzwi do kariery. Stary Omar zdążył już wystąpić w spektaklu "Pasażerka", podczas którego rzuca się na główną bohaterkę (Marię Czykwin). Widzowie nie są pewni, czy to z powodu jego nerwów, czy było to zaplanowane. Jednak aktorka wcale nie boi się owczarka - wszakże tak miało być. Kobieta wie, że Omar jest bardzo inteligentny, miły i świetnie wyszkolony. Innym psem, który stał się gwiazdą w teatrze jest owczarek, trzyletnia Śnieżka. Zagrała Brysława, psa komendanta posterunku w spektaklu "Zabijanie Gomułki". Mimo obaw, by wziąć ją na scenę, suczka wspaniale wywiązała się ze swojej roli. Jest ona wybitnym, słuchającym, dobrze ułożonym psem. Wykonywała wszystkie polecenia i nie przeszkadzała. Mimo świetnego zachowania wystąpiła w...kagańcu. Miał jej dodać groźnego temperamentu.

Najsławniejszym psem teatralnym w Polsce jest chyba sześćioletnia Chopsi, która jednak nie występuje jako aktorka, ale wraz ze swoją panią sprzedaje bilety na spektakle w *Teatrze Polskim* we Wrocławiu. Stali klienci teatru zawsze domagają się pogłaskania suczki, zanim kupią bilety. Dopiero potem rozmawiają z jej właścicielką, Barbarą Rólczyńską, a zarazem właścicielką budynku.

www.dwutygodnik.com

Jeżeli chodzi o inne zwierzęta w teatrze, to także się tam pojawiają. Dobrą okazją do zobaczenia zwierząt na deskach polskich teatrów była VII edycja Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Dialog.

Pokazano na nim spektakl „Król Lear” (reżyseria: Johan Simons), w którym pewną rolę zagrały świnie.

Z kolei w pokazie „Ja nie jestem ładna” Angélikę Liddell udział wziął koń.

Natomiast w Moskwie powstał najbardziej niepowtarzalny teatr na świecie. To „Teatr Kotów” Jurija Kukłaczowa. Większość ludzi sądzi, że kotów nie da się tresować ani ich uczyć. Wbrew tej opinii założyciel teatru wystawia wraz ze swoimi zwierzakami profesjonalne koncerty, między innymi „Księżę Dziadek do Orzechów” do muzyki Czajkowskiego. Podczas tych przedstawień koty tańczą walca i wykonują trudne tricki czym wprawiają widzów w zdumienie i zachwyt. Dzięki temu ten teatr zyskał ogromną sławę na całym świecie – co raczej nie dziwi... :)

Autorki: Maria Soroko i Barbara Witan, kl.1c

www.wyborcza.pl

www.wyborcza.pl

sztukawspolczesna.org

Historia muzyki teatralnej

Muzyka teatralna jest jedną z najważniejszych rzeczy dla teatru w ogóle. Dobrze napisana świetnie sprawdza się w celu wzbogacenia odczuć widza, wzbudzenia większego zainteresowania, a także wprowadzenia w poetycką zadumę.

Początki wykorzystania muzyki w teatrze sięgają czasów starożytnego Rzymu – wtedy też narodziła się pantomima, a wraz z nią taniec i śpiew jako część spektaklu. Pierwsze takie przedstawienie odbyło się w 364 roku p.n.e. Później teatr rzymski zszedł na dalszy plan ze względu na niezaspokojoną potrzebę rozrywki i mocnych wrażeń ludności. Dlatego wybudowano Koloseum, amfiteatr, gdzie najczęściej oglądano występy cyrkowych błaznów, pantomimy, popisy akrobatów i wiele innych widowisk, a najrzadziej dramaty mówione.

W średniowieczu główne znaki życia teatralnego zanikły i uległy stagnacji, przede wszystkim ze względu na upadek Zachodniego Rzymu i brak zainteresowania dla literatury starożytnej. Początkowo tylko, w związku z dużymi wpływami Kościoła, wykonywano przedstawienia o tematyce religijnej, które charakteryzował ciekawy klimat, tworzony przez śpiewy, charakterystyczne gesty, zapach kadzideł, znaki czy światła.

Muzyka teatralna swój rozkwit przeżywała w czasach nowożytnych, kiedy to w XVII wieku światło dzienne ujrzała opera. Do drugiej połowy XVIII wieku była ona jednak zbyt schematyczna i karykaturalna, pojawił się jednak człowiek, który zapoczątkował odpowiednie zmiany. Był to włoski poeta Pietro Metastasio. Człowiek ten położył nacisk na klarowność przekazu scenicznego, a także synchronizację dramaturgii z muzyką.

Innym gatunkiem teatralnym, który bez muzyki byłby niczym, jest operetka. Zalicza się ją jako podgatunek opery, niemniej nie można ukryć cechującej ją lekkiej, komediowej treści, melodyjnej muzyki. Gatunek ten powstał za panowania Napoleona III (bratanek Napoleona Bonaparte, który przejął władzę tak samo jak jego poprzednik – siłą oraz przy pomocy poparcia ludu). Za pierwszy znany taki spektakl uchodzi mający premierę w 1848 roku „Don Kichot i Sancho Pansa”. Do Polski operetka dotarła w 1859 roku wraz z przedstawieniem Jakuba Offenbacha pt. „Małżeństwo przy latarniach”.

Teraz to, co tygryski lubią najbardziej, czyli musicale. Gatunek ten ujrzał światło dzienne w latach 20. XX wieku,

jak się nietrudno domyślić w Stanach Zjednoczonych, a jego „stolicą” był oczywiście słynny teatr na Broadwayu. Istnienie musicalu zapoczątkował utwór George’a Gershwina „Lady Be Good”, jednak pierwszy musical z prawdziwego zdarzenia powstał dopiero w 1943 roku, jego autorem byli panowie Rodgers i Hammerstein, a sam musical nosił tytuł „Oklahoma!”. Od opery czy nawet operetki musicale różni kilka cech. Przede wszystkim na pierwszym planie stawiano aktorstwo, a potem śpiew i taniec. Osobę, która opanowała wszystkie trzy z tych umiejętności nazywano „triple threat”. Ponadto musical przeważnie jest wykonywany w języku ojczystym aktorów, jest także bardziej różnorodny, jeśli chodzi o gatunki muzyczne: jest muzyka poważna, jest jazz, ale także hard rock czy nawet rap. Najbardziej znane musicale to chyba „Les Miserables” (po polsku „Nędznicy”), „West Side Story”, „Rocky Horror Show”, „Chicago” czy „My Fair Lady”.

Autor: Jan Gościński, kl.3f